

a povolání do nich zástupci procesní vědy, zejm. univ. prof. Dr. Emil Ott, a vynikající právníci praktičtí, jako zástupci nejv. soudu, vrchních soudů, adv. a not. komor, zástupci Právnických jednot a Svazu čsl. soudců.

Předběžná osnova zákona o soudní příslušnosti vypracována byla v první polovici r. 1923 a projednána v komisích v květnu 1924; celkem bylo o ní 8 schůzí komise pražské a 5 komise bratislavské. Osnova civ. ř. soudního byla vypracována a v komisích projednávána po částech; s projednáváním v komisích bylo započato v únoru 1926 a skončeno v říjnu 1928 a porad konáno v komisi pražské celkem 16, v komisi bratislavské 21.

Mimořádně obtížným úkolem bylo připravit osnovu uvoz. zákona. Na místo původních dvou osnov uvoz. zákona k zákonu o soudní příslušnosti k civ. ř. soudnímu byla později vypracována osnova jediného uvoz. zákona k oběma těmto zákonům a konečný její text projednán ve 4 poradách komise bratislavské a ve 3 poradách komise pražské (v březnu 1929).

Poslední období sjednocovacích prací bylo vyplněno přezkoumáním všech tří osnov podle výsledků jejich projednávání v komisích. Dalším úkolem bylo dohodnouti se s ministerstvem spravedlnosti o konečné úpravě osnovy. Toto ministerstvo účastnilo se všech porad procesních komisí v Praze i v Bratislavě a uplatňovalo při nich své stanovisko k osnovám. Po skončení porad komisí pak písemně sdělilo ministerstvu unifikace svoje návrhy a připomínky, týkající se některých otázek rázu zásadního. Návrhy a připomínky tyto projednalo min. unifikace na zvláštní poradě za účasti univ. prof. Dra Hory a zástupců obou ministerstev. Nedohodnuté otázky rázu zásadního byly pak předneseny ministru spravedlnosti Dru Meissnerovi na poradě v ministerstvu spravedlnosti (v březnu 1930), jíž se účastnili univ. prof. Dr. Hora, min. rada Dr. Voska a min. rada Schrotz. O všech připomínkách a návrzích min. spravedlnosti byla docílena dohoda.

Pokud se některá důležitější ustanovení osnov dotýkala převážně zájmu jiných ministerstev, vyžádalo si o nich min. unifikace již v tomto stadiu písemné vyjádření.

Konečně bylo přihlédnouti k připomínkám, návrhům a námětům, jež k osnovám došly ministerstvu unifikace nebo byly uveřejněny v odborném tisku.

Na tomto podkladě vypracovalo min. unifikace konečný text osnov, jež předkládá k ústavnímu schválení.

Návrh uvoz. zákona má 74 články, návrh zákona o soudní příslušnosti 94 paragrafy, návrh civ. řádu soudního, v němž upraveno i řízení upomínací i řízení manželské, má 635 paragrafů. Důvodová zpráva obsahuje 230 stran. Celá publikace tvoří svazek o 580 stranách a lze ji objednat u ministerstva unifikace.

o 580 stranách a lze ji objednat u ministerstva unifikace, jemuž jest zaslati i případné poznámky k obsahu.

Základní ustanovení soudního řízení nesporného jsou dána zákonem ze dne 19. června 1931 č. 100 Sb. z. a n. a nabudou účin-

nosti dne 1. listopadu 1931. Zákon tento je významnou etapou ve sjednocení důležitého oboru řízení soudního, tím významnější, že na Slovensku a P. Rusi dosud obecných předpisů nesporného řízení vůbec nebylo. Ale i pro země historické je nový zákon velmi významný, poněvadž jeho ustanovení, obsahující celkem 61 paragrafů, nastupují na místo prvých 19 paragrafů cís. patentu z r. 1854 č. 208 ř. z. Již z tohoto srovnání jde, že nový zákon upravuje řadu otázek, pro něž v dosavadním nesporném patentu nebylo vůbec žádného ustanovení. Na doklad toho budiž zde uvedena systematika zákona. Rozdělen je ve 3 části, z nichž p r v á určuje rozsah a působnost zákona, d r u h á je rozdělena v 8 oddělení, jednajících o p o d m ě t e c h nesporného řízení, o nákladech a právu chudých, o styku účastníků se soudem, o řízení před soudem, o opravných prostředcích, o výkonu usnesení, o spisech, o užití peněžitých trestů. T ř e t í část má ustanovení závěrečná. Zde zasluží pozornosti ustanovení, že od 1. listopadu t. r. budou pravomoc poručenskou a opatrovnickou na Slovensku a P. Rusi vykonávati ř á d n é s o u d y (na místo dosavadních poručenských úřadů).

Nadbytek kandidátů advokacie v Praze — podle zprávy z denních listů — stává se stále citelnějším. Podle posledních dat bylo začátkem tohoto roku v naší republice 1387 kandidátů advokacie, z toho 1123 z obvodu advokátní komory v Praze, na druhé straně bylo loni nových advokátů zapsáno do seznamu advokátů 212, z čehož 164 připadá na Prahu. Těchto nových 212 advokátů je sice největším počtem z přírůstku advokátního seznamu od r. 1874, kdy seznam začal býti veden, avšak kandidátů advokacie přibylo poměrně mnohem více. Oproti roku 1929 přibylo jich o 13·4%, nejvíce v Praze, kde za jediný rok 1930 bylo o 154 kandidátů, t. j. o 15·8% víc, než před rokem. 126 kandidátů má již pětiletou advokátní praxi, 167 má advokátní zkoušku.

Ředitelství Právnícké jednoty v Praze upozorňuje na vydání zdařilé umělecké podobizny A n t o n í n a R a n d y, leptu akademického malíře Josefa Vaice, připomínajíc, že na čistém výtěžku participují Pomocný spolek Jonákovy nadace při právnícké fakultě Karlovy university a Právnícká jednota v Praze k účelu rozšíření své knihovny. Objednávky přijímá ak. malíř Josef Vaic v Praze XII., Kladská 3.

Literatura. V knihovně čsl. akadem. spolku »Právník« v Brně vyšel jako sv. XVI. spis prof. Dra Jaromíra S e d l á č k a: **Občanské právo československé**, všeobecné nauky (str. 299). — Jako zvláštní otisk ze svazku posudků o 5. sjezdu něm. právníků v Československu (1931) vyšla práce prof. Dr. Jiřího P e t s c h k a na sjezdu přednesená: »Welche Massnahmen sollen ergriffen werden, um eine einheitliche Judikatur der obersten Gerichte zu sichern.« — Prof. Dr. Rob. A g o uveřejnil ve »Studi economico-giuridici pubblicati per cura della Facolta di Giurisprudenza della R. Università di Cagliari« článek zabývající se konflikty místních zákonů v Československé republice na okraj výsledků III. sjezdu čsl. práv-